

Imidlertid gaar Ministeriets Bestræbelser ud paa i videst muligt Omfang at besætte Konsulposterne med Danske. Dette vil fremgaa af, at der i Aaret 1900 af 583 valgkonsulære Embedsmænd var 102, som var danske, medens nu af 555 valgkonsulære Embedsmænd 126 er danske, med andre Ord en Fremgang fra ca. 21 pCt. til ca. 29 pCt.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard har under 14. ds. i dette høje Ting udtalt sig for, at det vilde være rimeligt at tage op til Overvejelse en Ændring af Loven om Udenrigsministeriet af 6. Maj 1921. Dette Spørgsmaal har ligeledes været rejst af det ærede Medlem Hr. Rode og det ærede Medlem Hr. Holger Andersen. Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard har som Motivering for sit Forslag sagt, at vi jo fik den nævnte Lov paa et Tidspunkt, hvor den danske Erhvervsverden var stærkt optaget af Tanken om en stor Ekspansion for dansk Erhvervsvirksomhed og de store Muligheder, der aabnede sig i saa Henseende. Det ærede Medlem sagde endvidere, at de senere Erfaringer havde vist, at den Organisation og det Personale, der var opstaaet som Resultat af denne Stemning hos Erhvervene ved nævnte Lov, havde været for stor. Han anerkendte i Overensstemmelse med de ærede Medlemmer Hr. Rode og Hr. Holger Andersen, at jeg i nogen Grad havde søgt at reducere denne Organisation og dette Personale, men han mente dog, at det til Trods herfor var nødvendigt, at man tog hele Loven op til kritisk Overvejelse med det Formaal, som jo er det grundlæggende for alles Bestræbelser for Tiden, nemlig at opnaa betydelige Besparelser.

Ihvorvel der jo ikke er hengaaet mere end ca. 5½ Aar, siden Loven blev til, vil jeg, som allerede udtalt af mig i Finansudvalget, gerne yde min Medvirkning til, at yderligere Besparelser under Tidens Tryk kan opnaas ogsaa for det Ministerium, som er mig betroet, og ogsaa til, at den omtalte Lov bliver revideret, dog saaledes, at Rammerne for vor Repræsentation opretholdes. Jeg finder saa meget mindre Grund til at modsætte mig dette, som den nævnte Lov omfatter et Program, som jeg aldeles ikke kunde tiltræde til Udførelse for lange Tider. Naar der saaledes i Lovens § 4, 5te Stykke, staar, at der vil være at oprette selvstændige Gesandtskaber i Rumænien, Tyrkiet, Jugoslavien, Grækenland og Meksiko, saa er det selvfølgelig en Bestemmelse, som jeg ikke agter at bringe i Forslag til Udførelse, og hvad angaar den Ramme, som er sat

for vor konsulære Repræsentation, forholder det sig paa en lignende Maade, idet der af de forudsete konsulære Poster aldrig er blevet oprettet — altsaa traadt i Virksomhed eller i Eksistens — 3 Generalkonsulater og 7 Konsulater. Hermed er jo givet, at intet er rimeligere end at skride til en Revision af Loven, da dens Indhold dog gerne skulde stemme med de virkelige Forhold.

Jeg er naturligvis de ærede Medlemmer taknemmelig for, at de har indrømmet mig, at der fra Udenrigsministeriets Side er gjort Anstrengelse for at reducere fra det ved Loven paatænkte Omfang, men jeg kunde dog maaske faa Lov til i Korthed at gøre Rede for, hvad de allerede stedfindende Reduktioner omfatter, og hvilke Besparelser de har medført; jeg skal herved medtage hele Perioden fra Lovens Ikrafttræden, hvoraf jo som bekendt en Del falder, inden den nuværende Regering tiltraadte.

Af de Poster, der efter Vedtagelsen af Udenrigslovene for 1921 enten forblev bestaaende eller blev nyoprettet, er følgende Poster senere nedlagt, hvorved er indvundet følgende Beløb: I 1923: Konsulatssekretærposten i Seattle 12 471 Kr., Konsulatssekretærposten i Danzig 8 905 Kr., Konsulposten i London 20 838 Kr., Gesandtposten i Tokio 28 353 Kr., Legationssekretærposten i Tokio 28 000 Kr.; i 1924: Gesandtposten i Konstantinopel 38 217 Kr., Konsulposten i Seattle 38 687 Kr., Generalkonsulposten i Batavia 50 424 Kr., Konsulatssekretærposten i Batavia 15 407 Kr., Presseattachéen i Washington 42 984 Kr.; i 1926: Gesandtposten i Wien 22 004 Kr. og Vicekonsulposten i Valparaiso 21 912 Kr., i alt 328 202 Kr. aarligt.

Det bemærkes, at alle Lønningsudgifter i ovenstaaende Oversigt er beregnet efter Dagskurs, samt at Boligudgifter og andre Tjenesteudgifter er beregnet efter, hvad disse Udgifter androg i det sidste Regnskabsaar, inden den paagældende Post blev nedlagt. For saa vidt angaar Gesandtskaberne i Konstantinopel og Tokio, er det ved Opgørelsen taget i Betragtning, at der er oprettet Erstatningsposter i 3die Lønningsklasse, og for Gesandtskabet i Wien og Konsulatet i Seattle er det taget i Betragtning, at man efter de to Posters Ophævelse som lønnede Poster maa udrede Kontorholdstilsbud til den honorære Repræsentationschef.

I det sidste Finansaar, før den nuværende Regering tiltraadte den 23. April 1924, altsaa i Finansaaret 1923—24, ud-